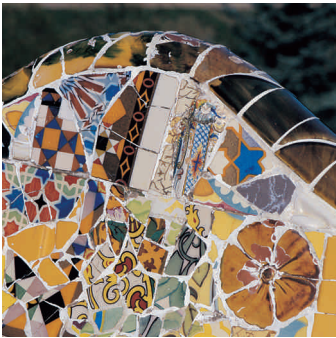

Barcelona's World Heritage Sites:

(6) Park Güell Gaudí's grand garden

Park Güell has been a World Heritage Site since 1984, but it has been one of the world's most outstanding cultural landmarks since its inception. Antoni Gaudí based his project on the English garden-city model and imported it to Barcelona in the early 20th century. Between 1900 and 1914, the architectural genius injected it with small doses of ingenuity until he completed a unique work combining architecture and the landscape. The Park was designed as a luxury residential estate for Barcelona's upper-middle classes, and was supposed to include 60 family homes. The architect chose the Muntanya Pelada, or Bald Mountain, above the village of Gràcia, as the site for his project. The geographical location boasted breathtaking views of Barcelona but the ground was uneven and stony, devoid of natural elements and water, meaning that Gaudí had a great many obstacles to contend with.

Far from viewing the geographical drawbacks as an enemy, Gaudí embraced them, and used the natural colours he saw around him as a source of inspiration, taking advantage of the steep slopes to create water channels and collectors. Unfortunately, his project didn't meet with enthusiasm and only Gaudí and the Trias and Güell families actually lived there. Fortunately for us, this meant that, instead of a large housing development, the architect

ended up creating a vast garden, full of imagination, with leafy footpaths and windy lanes, which seem to reflect a utopian vision of a lost paradise. In the park grounds, a wood of holm oaks, pines, oleanders, viburnums and ivies ushers us into the huge plaza in the form of a Greek theatre, to sit for a while on the undulating bench designed by Josep Jujol, one of Gaudí's closest collaborators, which has been called the longest abstract painting in the world. The entire Park Güell is imbued with the ideas of symbiosis between man and nature, which Gaudí and his followers put into practice in their works. Gaudí's famous dragon, the architect's house - now a museum -, the stunning trencadís and the Chamber of 100 Columns are some of the outstanding elements that catch our eye in the middle of these captivating surroundings which are midway between the bucolic and artistic. However, the great value of the Park Güell lies in the fact that it has become a major open-air work, a grand garden where nature and human ingenuity merge.

El Park Güell és Patrimoni de la Humanitat des del 1984, però és, des dels seus orígens, un dels béns culturals més singulars del món. Antoni Gaudí va agafar com a referent el model de ciutat-jardí dels paisatgistes anglesos i el va traslladar a la Barcelona de principis del segle XX. Entre 1900 i 1914, el genial arquitecte hi va abocar tot el seu enginy en petites dosis fins a completar una obra arquitectònica i paisatgística única al món. Va sorgir com una urbanització de luxe, pensada per albergar almenys una seixantena d'habitatges unifamiliars de la burgesia barcelonina. La Muntanya Pelada va ser l'emplaçament triat, just al cap-damunt de la

Vila de Gràcia. La situació geogràfica era important, no només per les imponents vistes de Barcelona que oferia, sinó perquè es tractava d'uns terrenys amb desnivells, moltes pedres i cap font, elements amb els quals Gaudí va haver de lluitar.

L'arquitecte, lluny de veure en els inconvenients geogràfics un enemic, se'ls va fer seus, fins al punt que va aprofitar al màxim els colors naturals que veia al seu voltant per inspirar-se i els pendents per canalitzar la recollida d'aigües. Però, el projecte urbanístic no va aixecar l'entusiasme i, només, el mateix Gaudí i les famílies Trias i Güell, s'hi van traslladar. Això, per sort, va propiciar que, en comptes d'una gran urbanització, l'arquitecte acabés dissenyant un immens jardí, ple de fantasia, sendes, corriols i camins, que semblen reflectir una visió utòpica del paradís perdut.

Dins del recinte del parc, un bosc d'alzines, pins, baladres, marfells i heures conviden a seure, a l'anomenada plaça del teatre grec, damunt del serpentejant banc elaborat per Josep Jujol, un dels col·laboradors més estrets de Gaudí, i que diuen que és la pintura abstracta més llarga del món. A tot el Park Güell hi imperen les idees de simbiosi entre home i natura que Gaudí i els seus deixebles van posar en pràctica en les seves obres. Enmig d'aquesta encisadora atmosfera, entre bucòlica i artística, hi destaquen el famós drac de Gaudí, la casa-museu de l'arquitecte, l'impactant trencadís o la sala de les 100 columnes. Però el gran valor del Park Güell és, precisament, que s'ha convertit en una gran obra d'art a l'aire lliure, en el gran jardí on es fusionen la natura i l'enginy humà.

El Parque Güell es Patrimonio de la Humanidad desde 1984, pero es, desde sus orígenes, uno de los bienes culturales más singulares del mundo. Antoni Gaudí tomó como referente el modelo de ciudad-jardín de los paisajistas ingleses y lo trasladó a la Barcelona de principios del siglo XX. Entre 1900 y 1914, el genial arquitecto abocó todo su ingenio en pequeñas dosis hasta completar una obra arquitectónica y paisajística única en el mundo. Surgió como una urbanización de lujo, pensada para alojar al menos sesenta viviendas unifamiliares de la burguesía barcelonesa. La Muntanya Pelada fue la ubicación escogida, justo en la parte más alta de la Vila de Gràcia. La situación geográfica

era importante, no sólo por las imponentes vistas de Barcelona que ofrecía, sino porque se trataba de unos terrenos con desniveles, muchas piedras y ninguna fuente, elementos con los que Gaudí tuvo que luchar.

El arquitecto, lejos de ver los inconvenientes geográficos como un enemigo, se los apropió, hasta el punto que aprovechó al máximo los colores naturales que veía a su alrededor para inspirarse y las pendientes para canalizar la recogida de aguas. Pero el proyecto urbanístico no levantó entusiasmo y solamente el propio Gaudí y las familias Trias y Güell, se trasladaron a vivir allí. Esto, por suerte, propició que, en lugar de una gran urbanización, el arquitecto acabara diseñando un inmenso jardín, lleno de fantasía, sendas, senderos y caminos, que parecen reflejar una visión utópica del paraíso perdido.

parque, un bosque de encinas, pines, baladres, durillos y hedera helix invitan a sentarse, en la llamada plaza del teatro grec, sobre el serpenteante banco elaborado por Josep Jujol, uno de los más estrechos colaboradores de Gaudí, y que, según dicen, es la pintura abstracta más larga del mundo. En todo el Parque Güell imperan las ideas de simbiosis entre hombre y naturaleza que Gaudí y sus discípulos pusieron en práctica en sus obras. En medio de esta encantadora atmósfera, entre bucólica y artística, destacan el famoso dragón de Gaudí, la casa-museo del arquitecto, el impactante trencadís o la sala de las 100 columnas. Pero el gran valor del Parque Güell es, precisament, que se ha convertido en una gran obra de arte al aire libre, en el gran jardín donde se fusionan la naturaleza y el ingenio humano.

Park Güell

Barcelona
Turisme

